

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010093
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010093.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného L. M., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom Z., E. XXXX/X, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 01.06.2021 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08.04.2021, sp. zn. 6Pp/29/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného L. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/115/2017 zo dňa 21.01.2020, právoplatným dňa 10.02.2020, bol L. M. uznaný vinným pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a bol mu uložený podľa § 221 ods.3 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/34/2017, zo dňa 25.10.2017. Na výkon trestu nastúpil dňa 16.03.2020, ktorý má po započítaní doby väzby a trestu v inej veci (02.06.2017 - 08.09.2017, 08.09.2017 - 16.03.2020) predpokladane vykonať dňa 02.12.2021. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 02.06.2020.

Dňa 26.01.2021 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného L. M. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.4.2021 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/29/2021 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh L. M. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený L. M.. V písomnom odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že počas výkonu trestu sa snažil plniť si svoje povinnosti, bol pracovne zaradený, pričom bol aj 4 krát disciplinárne odmenený. Tiež spolupracoval s vyšetrovateľom pri odhaľovaní trestnej činnosti iných osôb. Svoju trestnú činnosť ľutuje a pokiaľ je spomínaný v napadnutom uznesení vyšší počet odsúdení, väčšina prípadov bola začatá po jeho vzatí do väzby a vlastne išlo o súbeh trestných činov. Priložil tiež potvrdenie o možnosti zamestnania na slobode a chcel by viesť riadny život a starať sa o rodinu. Preto žiadal opätovne o zváženie možnosti jeho podmiennečného prepustenia.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienkové prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmienkové prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uloženého trestu. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienkové prepustenie. Zmysel podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienkové prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienkové prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienkovom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienkové prepustenie odsúdeného, t.j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného L. M. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmienkového prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený L. M. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmienkové prepustenie, pričom resocializačná prognóza odsúdeného bola vyhodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy. Stanovené ciele programu zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne v oblasti edukácie, nakoľko má čiastočne kritický postoj k trestnej činnosti, ako aj nedostatočné morálne a právne vedomie. Záverom hodnotenia je konštatované, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie a podmienkové prepustenie riaditeľ neodporúča. Súčasne správne okresný súd poukázal na to, že negatívny charakter má správanie a konanie odsúdeného na slobode, tento je vo výkone trestu odňatia slobody opakované (predtým napr. vo veci OS Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/74/2001 a OS Zvolen 3T/73/2002) a napriek tomu, že vo viacerých prípadoch z celkového počtu odsúdení (20 záznamov), nejde o recidívu (v prípade 14 záznamov bol výrok o treste buď zrušený pre uloženie súhrnného alebo spoločného trestu, prípadne bolo upustené od uloženia súhrnného trestu), je potrebné prihliadnúť i na celkovú početnosť spáchanej trestnej činnosti, ktorá signalizuje, že v prípade odsúdeného ide o osobu s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov predovšetkým majetkovej povahy. Ani predchádzajúce odsúdenia k nepodmienkovým trestom odňatia slobody teda u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, aby už nepáchal trestnú činnosť, čo s prihliadnutím na závery hodnotenia z výkonu trestu odôvodňuje záver, že u odsúdeného nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho

nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného L. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e j e** prípustná.